

YÜCE İSA İLE YÜRÜYÜŞÜM

-Turkish Version-

Bu yazıyı insanlar benim Tanrı'yla olan yakınlaşmamdaki gerçeği öğrensinler diye yazıyorum. Herkes Tanrı'nın kim olduğu ile yakından ilgileniyor, sanırım bu yüzden dikkatinizi çekebileceğim.

Ben 56 yaşında bir Avustralyalıyım, şimdilerde İngiltere'de yaşıyorum. Hayatımın ilk 40 yılında, uyuşturucu, birçok seks partneri, arkadaşlıktan önce parayı önemseme gibi beni memnun etmeyen birçok şey yaptım. Ben bu yolun doğal olduğunu ve bu konuda hiçbir şey yapamayacağına inandım.

Tanrı hayatımın kapısını 1998 yılının Kasım ayında çaldığında bütün bunlar değişti. İngiltere, Sheffield'de yaşarken, Sheffield Üniversitesi'nde Japonca eğitimi alıyordum. Bir gece beraber okuduğumuz kızlardan bir tanesi onlarla yerel bir kiliseye gitmek isteyip istemediğimi sordu; çünkü papazın dinlenmeye değer olduğunu ve onun İncil'i günümüze uygun ve anlamlı bir şekilde açıklama yeteneğinin olduğunu söyledi. Papaz Tanrısız yaşayan insanların sanki bir

çölde tökezleyerek ilerlerken nereye gideceklerinden emin olmayan ve küçücük de olsa bir zorlukla karşılaşmamış insanlar olduklarını anlattı o gün. İsa'yı hayatınıza kabul ettiğinizde, bir çölden vahaya geçiyorsunuz ve amaçsızlık olumlu yönde değişmeye başlıyor diyerek devam etti anlatmaya.

ESKİDEN

Şimdi, yıllar önce küçük bir çocuk olduğum zamana geri götüreceğim sizi. Babam öldüğünde ben 4 yaşındaydım. O zamanlar, erkek çocukların babalarında adam olmayı öğrendikleri zamanlardı (5-12 yaş aralığı) ve benim yanımda kimse yoktu. Bunun sonucunda da kişiliğim ve özellikle de erkek kimliğim hiç gelişmedi. Her geçen gün ızdıraplıydı, hele hele 12 yaşımdan 18'e kadar geçen okul günleri korktuğum ve aşağılandığım günlerdi. Sonunda, kendine saygısı olmayan, arkadaş edinemeyen, ilişki kuramayan (hele ki evlilik, namümkün) yani bir çok yönden eksik olan kocaman bir

aşğılık kompleksi olan biri olarak okulu bıraktım. Bu durum tabi ki de iş ve aile yaşantımda da köklü problemlere neden oldu.

Sonraki 25 yıl boyunca, aşğılık duygusunun içine mahkum oldum; ne denedimse bir bu kökleşmiş acı ve hasardan kaçamadım ve uzun süre de böyle devam etti. Terapi olarak, hipnoz deneyerek, Budist bir gruba katılarak destek bulmaya çalıştım ancak hepsi başarısızlıkla sonuçlandı. Esasen aşğılık duygumun nedeni insanların gözündeki değersizliğime dair derin, pekiştirilmiş ve sabit inancımdı. Topluluk, hatta küçük bir grubun önünde bile, konuşmaktan aşırı korkmak gibi birçok yolla bu durum açıkça dışa vuruyordu. Ümitsizliğin içine hapsedilmiş insanlar benim ne demek istediğimi çok iyi anlayacaklardır.

25 yılın her günü, bu acıda bir nebze bile dinme olmadan geçti...

ÇIKIŞ YOLU VE YÜKSELİŞ

Sheffield'daki kilisedeki birebir tecrübeden sonra, Tanrı'nın dinî bir yakınlaşmadan ziyade benimle birebir kişisel bir ilişkisi olduğunu anlamaya başladım. Bunun benim için yeni ve ileriye doğru açılan bir yol olduğunu hissediyordum.

Aynı kiliseye gitmeye ve İncil çalışma gruplarından birine katılmaya başladım. İncil'de bahsedilenleri çok ilginç gelmeye başladadı ve her gece kutsal kitabın küçük bir bölümünde okuduklarım ve benim şu andaki yaşamımla ilgili olanlar hakkında İsa ile konuşarak zaman geçirdim. İncil'dekilerin hepsinin doğru ve Tanrı'nın kelimeleri olduğunu düşündüm. Hepsinden önemlisi, İncil'de bir şey açık bir şekilde değilse, bunun İncil'in yanlışlığı değil kavrayışımın eksikliğinden kaynaklandığını farkettim.

Tanrı'nın insanlarla konuşmasının ilk yolu İncil olarak düşünülebilir; ve ben sık sık İncil'den alıntılarım; 'İlk olarak Tanrı'nın Krallığını ve onun doğruluğunu araştırın, ihtiyacınız olan her şey size böylece dahil olacaktır.' (Matthew 6:33). Bunların hepsiyle

ilgili birçok şüphem vardı bu yüzden de 'Yüce İsa, eğer gerçekten var isen, üstesinden gelemediğim şeyler ve korkularım var; lütfen bana mucize göster.' diye dua ediyordum. Aslında (1) Tanrı'nın Krallığını ve (2) O'nun doğruluğunu araştırmalıydım. Her pazar kiliseye giderek ve çalışıp dua etmeye zaman ayırarak Tanrı'nın Krallığını bulmaya çalışıyordum. O'nun doğruluğu için, kendi kendime şöyle söyledim; 'Hayatımda yanlış yapmama neden olacak yollara girmemeyi ve buna neden olacak insanlarla tanışmamayı seçecektim'. Bu durum zaman aldı, çünkü alışkanlıklarım derindi; ama şu an geldiğimiz noktada İsa Peygamber aracılığıyla Tanrı ile aramda bir yakınlaşma var. Bu yüzden bana yardım etmesini istemiştim. O da bunu gerçekten yaptı!

İŞE YARADIĞININ KANITI

Yaklaşık iki ay sonra, üniversitede 15 kişinin önünde ayağa kalkıp konuşmak için izin istedim. Normalde, bu durum çekinmemden dolayı başarısızlıkla sonuçlanırdı; ama bu sefer ayağa kalktım ve temiz, güçlü bir ses

tonuyla konuştum. Afallamış ve serseme dönmüştüm, çünkü hiç KORKU yoktu. İçimde derin şeyler olmuştu, çünkü içimde daha önce hiç hissetmediğim bir güç ve cesaret vardı. Bir sevinç duygusu beni sarmaladı; Yüce İsa mucizesini başlatmış olabilir miydi?

Aynı zamanda, Tanrı daha önceden bahsettiğim erkeksi kimliği iyileştirmeye başladı. Yeni yeni büyüyen bir erkek çocuğu gibi, doğal olarak olması gerekenler oldu. Zamanla iyileşti ve geliştirdi herşey.

Gerçek şu ki, 25 yıllık onca acının ardından, inanmaya ve kurallara uymaya başladıktan hemen sonra iyileşmeye başladım. Bu yüzden biliyordum ki;

- 1) *İsa var ve O beni iyileştiriyor,*
- 2) *İncil Tanrı'nın kelimeleri ve hepsi doğru,*
- 3) *Tanrı ve din ile ilgili genel bilgi yeterli değil; Tanrı kişisel ilişkimizde günlük olarak O'nunla konuşmamızı ister.*

Eski günleri geride bırakıp, Tanrı'nın yolunu gösterdiği yeni hayatımı kucaklamaktan memnundum ve bu sayede O'nunla olan yakınlaşmamız ve günlük yürüyüşümüz meyve veriyordu.

KALBİMİ TANRI'YA AÇMAK

Bunun gerçekten işe yaradığını daha da fazla görmeye başladım ve hiçbir şeyi kötü ve korku veren olarak göremiyordum. Daha da derinlere inmeye karar verdim. İsa'ya benim günahlarımı affetmesi için efendim ve kurtarıcım olur musun diye sordum. Birkaç gün süren ilahi tecrübeden sonra Tanrı tarafından şiddetlice sevildiğimi ve bana doğru yaklaşan müthiş mutluluğu hissettim; biliyordum güvendedim, biliyordum Tanrı ile aramda sonsuza dek sürecek bir bağ vardı.

TANRI BANA İŞ BULMAMA YARDIM ETTİ!

Tanrı yaşamımızın bütün yönleriyle ilgilidir. 40larımın sonlarına geldiğimde, işim sona ermek üzereydi ve ortada gözle görülür hiçbir şey yoktu. Geleceğimle alakalı endişe duymaya başladım; ama İncil'in de her zaman dediği gibi korkulacak bir şey yoktu; çünkü Tanrı çocuklarına her zaman yol gösterecek ve yardımcı oluyordu. Yaşamlarımızın hepsi için bir planı var olduğunu bildiğim için bir şekilde benimle ilgili aklımdaki fikirleri açığa çıkarmasını diledim. Kısa bir süre sonra, kahveye olan hobimi bir işe çevirmeye doğru yönlendirildiğimi ve benim için iyi şeyler olacağını hissettim. Bunun için gerçekten çok dua ettim ve güven duygusunun gerçekten Yüce İsa'dan geldiğini hissettim. Bu yüzden, O benim için ne hazırladıysa onu almaya devam ettim. Şu anda, sekiz yıl sonra, hala beni kutsayan başarılı işimin sahibiyim.

DIĞER DİNLER

Bence birçok insanın her dinin iddia ettiği doğrularıyla kafası karışmış durumda. Bir yıl boyunca Japonya'da okuduğum Budizm'e bir bakalım. Budizm, İsa'dan önce yaklaşık olarak 600 yıllarında Gautama tarafından başlatıldı. Şüphesiz, o detaylı olarak insan davranışları okumuştur; ama o hala bir insandı ve bu yüzden, o öldükten sonra onun bu hayatta öğrettikleri diğer insanların öğretebileceklerinden daha fazla olamazdı. Kim bunların ona vahiy yolu ile değil de aldatan iblisler tarafından gönderilmediğini garanti edebilir ki? Şimdi Yüce İsa ile karşılaştıralım. Gautama'nın tersine O bir Tanrı ve ölümünden sonra bile doğruyu doğrulukla konuşuyor, çünkü bu ve bundan sonraki hayatı yaratan da O. Şimdi söyleyin bir insanoglunun gerçeği olan Budizm'i mi yoksa Tanrı'nın doğrusu olan İncil'i mi tercih edersiniz?

BU HAYATTA ACI ÇEKMEK

Birçok insan bu hayatta bir sürü düşmanla karşılaştığında, sevgi dolu bir Tanrı'ya inanamaz. Şunu bir düşünelim: Tanrı şunu söyler; İsa'yı takip eden herkese göz kulak olacağım. Ama bu bir davettir, emir değil. Eğer diğer yoldan gitmeyi seçersek, buna izin verir; çünkü o bize özgür irade vermiştir, bizler Tanrı'nın kuklası değiliz. Tanrı'nın yolunu reddetmek günahın tanımlarından biridir ve günah her zaman acı getirecektir. Ancak bilerek yanlış olanı seçtiğimizde ve sonucunda çektiğimiz acı Tanrı'nın değil; bizim suçumuzdur. Bütün her şeye cevap veremem ama bence bu cevabın bir kısmıdır.

Sonsuz hayatı nerede geçireceksiniz?

Bu hikâye katıldığım Inverness Reforme Baptist Kilisesi'nin papazı tarafından okunmuş ve onaylanmıştır.

Simon Forth